

[Ole Vagn Christensen]

markedet. Der er ingen tvivl om, at dette forslag vil have en stor effekt, men det vil ikke sætte gang i beskæftigelsen; der ligger jo ikke nogen ny efterspørgsel i forslaget. I bedste fald vil det omfordele arbejdet, hvilket er godt nok, men det vil ske under utrygge og forringede vilkår, hvilket vi ikke kan støtte i Socialdemokratiet.

Vi er dog som nævnt enige i sigtet, nemlig at en række af de svage grupper på arbejdsmarkedet skal sikres en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet for ikke at blive helt udelukket, men der findes en række muligheder for initiativer i den bestående lovgivning inden for bistandsloven og sygedagpengeloven.

Det af CD rejste spørgsmål er noget, vi kan gøre noget mere ved, men for os er det vigtigt, at vi lever op til ansvaret dels for de mange, som er i arbejde, og dels for de mange, som er de svage på arbejdsmarkedet. Det er den afbalancering, vi havde med i vores forslag vedrørende det tredje arbejdsmarked. Vi vil ikke have et samfund, hvor vi legaliserer omgåelse af regler; vi vil have et samfund, der også lever op til sit ansvar over for de mange, der er i arbejde. Og jeg vil gerne videregive en idé, man har taget op i Sverige, England og Italien. Man har oprettet en række andelsselskaber og kooperative selskaber, som kreerer nye metoder til løsning af visse serviceopgaver, f.eks. bedre miljø, naturpleje og turisme. Der er opgaver nok; derom er vi helt enige.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det, der får mig til at bede om en kort bemærkning, er, at det anede mig, at den socialdemokratiske ordfører ville komme ind på begrebet løntrykkeri.

Dette forslag har intet med løntrykkeri at gøre. Man opsøger selv jobbene ude omkring på virksomhederne, man kommer selv og præsenterer sig, man forhandler selv lønnen inden for de rammer, der står i beslutningsforslaget, og – det allervigtigste – hvis lønnen ikke er tilfredsstillende for de antal timer, man skal være der, siger man også selv nej. Og til trods for, at man siger nej, beholder man sit forsørgelsesgrundlag, nemlig de overførselsindkomster, man har.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstod godt bemærkningen fra fru Bente Juncker, men jeg vil gerne sige til fru Bente Juncker, at det er uden hold i virkeligheden. For virkelighedens verden er, at her kommer der en række mennesker, som kan være med til at trykke lønnen på arbejdsmarkedet. Der står nemlig ikke noget om, hvordan vi skal sikre deres indgang, hvordan de skal sikres det økonomiske grundlag, og hvordan vi skal sikre, at de ikke netop bliver løntrykkere. Det er det, vi anfægter ved forslaget, som det ligger her.

Jeg er godt klar over, at det ikke er fru Bente Junckers intention, men sådan vil virkeligheden være.

Flemming Hansen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne udtale følgende:

Dette forslag til folketingsbeslutning fra CD har vi i den konservative folketingsgruppe sympati for, specielt for så vidt angår grundtanken, det vil sige den tanke, at vi skal give mennesker et incitament til at tage arbejde, også selv om dette arbejde ikke er netop det ønskede fuldtidsjob.

Det er min overbevisning, at det, der driver de fleste af os til at arbejde og satse kræfter og økonomi, er, at det kan betale sig at gøre det, at vi får noget ud af det. Om det kan betale sig at tage et arbejde, er et spørgsmål om, at man har flere penge til rådighed, når lønnen for arbejdet er udbetalt, end man ellers ville have; så er incitamentet i orden. På samme måde gælder det, at hvis en arbejdsgiver kan se, at det er en god idé, også økonomisk, at ansætte en ekstra medarbejder, gerne på særlige vilkår, sådan som der lægges op til i beslutningsforslaget, ja, så vil han gøre det.

Men trods dette positive i forslagets grundtanke må jeg tilslutte mig arbejdsministerens betænkelighed med hensyn til, om det bliver muligt med denne foreslåede ordning at tjene mere ved at modtage arbejdsløshedsdagpenge og de foreslåede 25.000 kr. årligt end ved at tage et regulært arbejde uden tilskud eller understøttelse og lign. Den situation må ikke opstå. Det skal jo først og fremmest kunne betale sig at få et fuldtidsjob.

Forslaget bør gennemarbejdes og sammenkædes med de øvrige ordninger og tilbud, som